

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 6/2014
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Α΄ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίαση της 13ης - 1 – 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι : Ανδρέας Χαρλαύτης, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη

Εισηγητής : Χρήστος Μητκίδης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθ. Δ2 1181662 ΕΞ 2013/25-11-2013 έγγραφο της Δ/σης Δ2 – Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού του Υπουργείου Οικονομικών.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται, ενόψει της εκδοθείσας υπ' αριθ. 876/2010 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία ακυρώθηκε η υπ' αριθ. 1101548/2540/ΔΠΕ-Α'/10.10.2008 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών περί τοποθέτησης προϊσταμένων οργανικών μονάδων επιπέδου Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, κατόπιν αίτησης της Α.Γ.-Δ. και για λόγους που σχετίζονται με την αιτιολογία της απόρριψης αιτήματός της

περί εξαιρέσεως μέλους του Υπηρεσιακού Συμβουλίου (Υ.Σ.) που αποφάσισε την τοποθέτηση,

α) αν η ακύρωση της ως άνω απόφασης θα περιορισθεί μόνο στην αιτιολόγηση της κρίσης του Υ.Σ. περί του αιτήματος εξαιρέσεως που υπέβαλε η αιτούσα κατά τη συνεδρίαση της 27ης Μαΐου 2008 του Υ.Σ.,

β) αν η ακυρωτική απόφαση αφορά αποκλειστικά και μόνο στην αιτούσα, καθόσον εμφανίζεται διάσταση μεταξύ του σκεπτικού στο οποίο αναφέρεται «...καθ' ο μέρος αφορά στην αιτούσα...» και του διατακτικού, στο οποίο δεν γίνεται σχετική διάκριση,

γ) ποιες θα είναι οι επόμενες ενέργειες της Διοίκησης, αν το Υ.Σ. νομίμως και αιτιολογημένα εκφέρει κρίση ότι ορθώς συμμετείχε στην σύνθεση του Συμβουλίου το μέλος που αφορά η αίτηση εξαιρέσεως και δεν αποδεχθεί το προβαλλόμενο από την αιτούσα στοιχείο της μεροληψίας, κατά την προφορική συνέντευξη της αξιολογούμενης,

δ) αν για την νέα, αιτιολογημένη κρίση του Υ.Σ. πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνο οι προβαλλόμενοι από την αιτούσα λόγοι που αναφέρονται στην ακυρωτική απόφαση ή αν καταλείπεται ευχέρεια εξέτασης και άλλων λόγων, που υποβλήθηκαν από την αιτούσα με μεταγενέστερα έγγραφα και υπομνήματα,

ε) στην περίπτωση που το Υ.Σ. αποδεχθεί το στοιχείο της μεροληψίας για το μέλος που αφορά η αίτηση, αν πρέπει να κληθεί μόνη η αιτούσα, συνταξιούχος ήδη από 18.02.2010, για προφορική συνέντευξη ενώπιον του Υ.Σ., σύμφωνα με την προβλεπόμενη, από τις σχετικές διατάξεις, διαδικασία για την επιλογή της,

στ) αν συντρέχει η προηγούμενη περίπτωση και η αιτούσα συγκεντρώσει τα ίδια ή λιγότερα μόρια από τον αμέσως προηγούμενο (στον πίνακα κατάταξης κατά φθίνουσα σειρά βαθμολογίας) υποψήφιο Οικονομικό Επιθεωρητή, ποιες θα είναι οι επόμενες ενέργειες της Διοίκησης, δεδομένου του διατακτικού της ακυρωτικής απόφασης και αφού δεν μεταβάλλεται ουσιαστικά η ακυρωθείσα απόφαση.

Επί των ερωτημάτων αυτών το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως εξής:

I. Ιστορικό.

Από το έγγραφο του ερωτήματος και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Η Α.Γ.-Δ., υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών (τμηματάρχης του Α' Τμήματος της Δ/νση Επιθεώρησης Δημοσίων Επιχ/σεων, Ν.Π. και ΔΕΚΟ) υπέβαλε την υπ' αριθ. πρωτ. 17/28-3-2008 αίτηση, για την κατάληψη μιας από τις προκηρυχθείσες θέσεις Προϊσταμένων Δ/νσης της Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου. Τακτικό μέλος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου (Υ.Σ.) του Υπουργείου, το οποίο ήταν αρμόδιο να κρίνει επί των αιτήσεων, ήταν η Α.Μ. (που συμμετείχε ως εκπρόσωπος των εργαζομένων), η οποία ήταν και Προϊσταμένη της αιτούσας στη Δ/νση Επιθεώρησης Δημοσίων Επιχειρήσεων, Νομικών Προσώπων και ΔΕΚΟ.

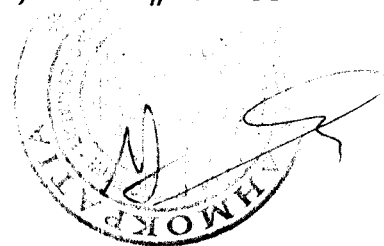
2. Η αιτούσα υπάλληλος υπέβαλε αίτηση εξαιρέσεως της ως άνω Α.Μ. ισχυριζόμενη ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 7 του Ν. 2690/1999, λόγω διαφορών που είχαν ανακύψει για μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ τους κατά την αντιμετώπιση υπηρεσιακών θεμάτων, διαφορές που κατά τους ισχυρισμούς της προσωποποιήθηκαν στη συνέχεια και εμφανίστηκαν υπό την μορφή ιδιόχειρων σχολίων της ως άνω Δ/ντριας, σε επίσημα σχέδια των υπηρεσιακών εγγράφων με τα οποία είχε αυτή εκφρασθεί με άκομπο τρόπο για την αιτούσα επιδιώκοντας να μειώσει την προσωπικότητα, τον επαγγελματισμό και τις γνώσεις της (βλέπ. σχετικά σελ. 5 και 6 της απόφασης 876/2010 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στην οποία αναφέρονται συγκεκριμένα περιστατικά και έγγραφα).

Το αίτημα εξαιρέσεως απορρίφθηκε (με ψήφους 3 προς 1) από το Υ.Σ., στη συνεδρίασή του της 27/5/2008, χωρίς να παρίσταται το μέλος του οποίου ζητούνταν η εξαιρεση, ακολούθως δε, στη συνεδρίαση της 2/6/2008, το Υ.Σ. προέβη σε προφορική συνέντευξη της αιτούσας, κατά την οποία υποβλήθηκαν

ερωτήσεις από όλα τα μέλη του Υ.Σ. και από την Α.Μ.. Από τη συνέντευξη η αιτούσα βαθμολογήθηκε με 170 βαθμούς κατά μέσο όρο, έλαβε δε συνολική βαθμολογία 1691,92 μορίων και κατατάχθηκε στην 20ή θέση (ενώ ο προηγούμενος 19^{ος} κατά σειρά υποψήφιος, ο οποίος επελέγη τελικά, είχε συγκεντρώσει 1692 μόρια).

3. Κατά της απόφασης υπ' αριθ. 1101548/2540/ΔΠΕ-Α'/10.10.2008 του Υπουργού Οικονομικών περί τοποθέτησης των Προϊσταμένων Διεύθυνσης της Οικονομικής Επιθεώρησης η αιτούσα άσκησε αίτηση ακύρωσης στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 876/2010 απόφαση, με την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώθηκε, με το σκεπτικό ότι *«το Συμβούλιο όφειλε να αιτιολογήσει πλήρως την απόρριψη του περί εξαιρέσεως της Α...Μ... σχετικού αιτήματος, όσον αφορά την συμμετοχή αυτής κατά την προφορική ενώπιόν του συνέντευξη της αξιολογουμένης. Ενόψει αυτού, εφόσον στο πιο πάνω συμβούλιο συμμετείχε, κατά την κρίσιμη αξιολόγηση, μέλος, η αμεροληψία του οποίου αμφισβητήθηκε από την αιτούσα, χωρίς η αμφισβήτηση αυτή να αρθεί αιτιολογημένα με την ληφθείσα κατά τη συνεδρίαση της 27/5/2008 απόφαση του πιο πάνω Συμβουλίου, αυτό δεν συνετέθη νομίμως. Για το λόγο αυτό που βασίμως προβάλλεται, πρέπει, δεκτής γενομένης της υπό κρίση αιτήσεως ν' ακυρωθεί η επί της ως άνω, μη νόμιμης απόφασης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ερειδόμενη προσβαλλόμενη πράξη (απόφαση) του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών περί τοποθετήσεως των Προϊσταμένων Διεύθυνσης, καθ' ο μέρος αφορά την αιτούσα και ν' αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση να ενεργήσει νόμιμα, αποφαινόμενη αιτιολογημένα επί των προβληθέντων από την αιτούσα αμφισβητήσεων όσον αφορά την αμεροληψία του μέλους του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Α...Μ... κατά την κρίσιμη αξιολόγηση της εν λόγω υπαλλήλου....»*.

Κατόπιν τούτων η υπόθεση αναπέμπεται στη Διοίκηση *«προκειμένου να εκφέρει νόμιμα αιτιολογημένη κρίση επί των προβληθειών από την αιτούσα αμφισβητήσεων αναφορικά με την αμεροληψία του μέλους του Υπηρεσιακού*

Συμβουλίου Α... Μ... κατά την κρίσιμη αξιολόγηση της αιτούσας...» (βλέπ. σελ. 8 και 9 της απόφασης 876/2010 ΔΕΑ).

4. Η ως άνω απόφαση διαβιβάσθηκε από την ερωτώσα υπηρεσία στο αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο (Υ.Σ.), το οποίο, μετά τη Συνεδρίαση της 26ης Μαρτίου 2012 (κατά την οποία η αιτούσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Υ.Σ., προ της ενάρξεως της συνεδρίασης, το υπ' αριθ. 40/26.03.2012 υπόμνημα), ζήτησε συμπληρωματικά στοιχεία, τα οποία υποβλήθηκαν με το υπ' αριθ. Δ.Π.Ε. 14085 ΕΞ ΕΜΠ/28.05.2012 έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και εν συνεχεία η υπόθεση εισήχθη εκ νέου στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο για συζήτηση, στις 22.11.2012 (σχετικό Πρακτικό υπ' αριθ. 20), προκειμένου να εξετασθούν τα προσκομισθέντα στοιχεία από την Διεύθυνση Προσωπικού Επιθεώρησης.

Κατά τη συζήτηση αυτή, το Υ.Σ. έκρινε ότι έπρεπε να παραστεί ενώπιον του η ενδιαφερόμενη Α. Γ., σε επόμενη συνεδρίαση, για να εκθέσει τις απόψεις της επί της υπόθεσης, ώστε να σχηματίσει ολοκληρωμένη άποψη του θέματος. Πράγματι, στις 16.07.2013 (σχετικό Πρακτικό υπ' αριθ. 28) το Υ.Σ. συνήλθε εκ νέου για να εξετάσει την υπόθεση, και κατέληξε ότι *«... δεν προκύπτει σαφώς, αν θα πρέπει να εξετασθούν οι προβαλλόμενοι λόγοι της αιτούσας, που αναφέρονται στην εν λόγω δικαστική απόφαση και έχουν υποβληθεί με το αίτημα εξαίρεσης, δηλαδή οι λόγοι που αναφέρονται στα αναγραφόμενα στο σκεπτικό της απόφασης ή αν θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι προβαλλόμενοι λόγοι, που καταγράφονται σε μεταγενέστερα προσκομισθέντα έγγραφα, που επισυνάφθηκαν σε μεταγενέστερο Υπόμνημα της 26.03.2012, καθώς και τα διαλαμβανόμενα στο από 15.07.2013 Υπόμνημα της αιτούσας».*

Περαιτέρω τα μέλη του Συμβουλίου προβληματίστηκαν ως προς τον τρόπο υλοποίησης - εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης και ανέβαλαν για το λόγο αυτό τη λήψη απόφασης, προκειμένου να υποβληθούν στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους τα ερωτήματα που αναφέρονται στο θέμα για τη διασαφήνιση των διατάξεων της ακυρωτικής απόφασης (βλέπ. πρακτικό υπ' αριθ. 28).

II. Νομοθετικό πλαίσιο.

A. 1. Στις διατάξεις των **παρ. 1 και 4 του άρθρου 50 του ΠΔ 18/1989**, (κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας-ΦΕΚ Α 8), που εφαρμόζεται ανάλογα και στις ακυρωτικές αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου (άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 702/1977) και αποδίδει συνταγματική διάταξη (παρ. 5 του άρθρου 95) ορίζονται τα εξής:

«1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργηση της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.

4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.»

2. Με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας) καθιερώνεται η υποχρέωση των διοικητικών οργάνων, μονομελών και συλλογικών, να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, οφείλουν δε τα μέλη συλλογικών οργάνων που κρίνεται ότι δεν παρέχουν τέτοιες εγγυήσεις να απέχουν από την άσκηση των καθηκόντων τους, είτε οικειοθελώς, είτε κατ'αίτηση των ενδιαφερομένων πολιτών των οποίων κρίνεται υπόθεση και απόφαση του συλλογικού οργάνου.

III. Ερμηνεία – Υπαγωγή

Από τις προεκτεθείσες διατάξεις ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Από τη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 5 του ισχύοντος Συντάγματος προκύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να συμμορφώνεται με τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, η δε παράβαση της υποχρέωσης αυτής δημιουργεί ευθύνη για κάθε υπαίτιο όργανο, όπως ο νόμος ορίζει.

Εξάλλου, κατά το άρθρο 50 του ΠΔ 18/1989 (Α 8), η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρεώσεως που επιβάλλει το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται, ανάλογα με την περίπτωση, προς το περιεχόμενο της αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, είτε με θετική ενέργεια είτε με αποχή από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από το δικαστήριο αυτό.

2. Περαιτέρω, όπως έχει παγίως κριθεί (βλ. ΣΤΕ 922/2000, Ολομ. ΣΤΕ 1820/1989, γνωμΝΣΚ 11/2006, 101/2005) η Διοίκηση έχει υποχρέωση, κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν. 702/1977, να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων κατά τον τρόπο που έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, συμμορφούμενη δε σε ακυρωτική απόφαση που αναφέρεται σε υπηρεσιακή κατάσταση υπαλλήλου του Δημοσίου, έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ανίσχυρη και μη υφιστάμενη νομικώς τη διοικητική πράξη που ακυρώθηκε, αλλά και με θετικές ενέργειες να προβεί στην αναμόρφωση της νομικής καταστάσεως που δημιουργήθηκε στο μεταξύ, βάσει της πράξεως που ακυρώθηκε.

3. Όταν πρόκειται για περίπτωση ακυρώσεως σύνθετης διοικητικής ενέργειας, η Διοίκηση επιλαμβανόμενη και πάλι της υποθέσεως, πρέπει να κρίνει από το σημείο στο οποίο αναφέρεται η ακύρωση και εντεύθεν (βλέπ. ΣΤΕ 2987/2002, πρβλ. ΣΤΕ 3144/91 7μ., 3335/88, 2262/87). Ειδικότερα στην περίπτωση που η διοικητική πράξη ακυρώθηκε για πλημμέλειες της αιτιολογίας, η Διοίκηση επαναλαμβάνει την κρίση της για την ρύθμιση της συγκεκριμένης σχέσεως αναδρομικά και μπορεί να εκδώσει πράξη με το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που ακυρώθηκε, αιτιολογώντας όμως νομίμως και επαρκώς τη νέα κρίση της βάσει της ακυρωτικής αποφάσεως ή βάσει στοιχείων που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και κρίσεως από τον ακυρωτικό δικαστή,

ασχέτως αν τα στοιχεία αυτά ήταν γνωστά ή όχι στη Διοίκηση (βλέπ. γνωμΝΣΚ 11/2006 και την εκεί αναφερόμενη νομολογία).

4. Σε κάθε περίπτωση η νέα κρίση της Διοικήσεως πρέπει να μην αντίκειται σε όσα έχουν κριθεί από την ακυρωτική απόφαση και εκφέρεται ενόψει του νομικού και πραγματικού καθεστώτος που υπήρχε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο εκδόθηκε η πράξη που ακυρώθηκε (ΣΤΕ 922/2000, Ολομ. ΣΤΕ 1820/1989), ενώ η νέα κρίση της Διοικήσεως σε συμμόρφωση προς ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Διοικητικού Εφετείου δεν μπορεί να λάβει υπόψη στοιχεία μεταγενέστερα της αρχικής κρίσεως (ΣΤΕ 922/2000).

5. Τέλος, εφόσον με την ακυρωτική απόφαση κρίνεται το κύρος της πράξης προαγωγής συγκεκριμένου υποψηφίου και δεν τίθεται ζήτημα αιτιολογίας της συνολικής αξιολόγησης και κατάταξης των υποψηφίων, το Υ.Σ. οφείλει, κατ'εφαρμογή του δεδικασμένου της ακυρωτικής απόφασης, να προβεί σε νέα αιτιολόγηση μόνο της κρίσης του που ελέγχθηκε δικαστικά και κρίθηκε αναιτιολόγητη, δηλαδή, στην προκείμενη περίπτωση, της κρίσης περί εξαιρέσης ή μη του μέλους του Συμβουλίου του οποίου ζητήθηκε η εξαιρέση. Περαιτέρω και εφόσον το Υ.Σ. καταλήξει, εν όψει των στοιχείων που προϋπήρχαν του χρόνου της αρχικής του κρίσης (ανεξάρτητα αν είχαν ή όχι τεθεί υπόψη του), ότι εσφαλμένα δεν κρίθηκε εξαιρετέο το μέλος που αφορούσε η αίτηση εξαιρέσης, οφείλει περαιτέρω, σύμφωνα με τα αναφερόμενα ανωτέρω στην σκέψη 3, να προβεί σε νέα αξιολόγηση της δικής της (μόνο) προφορικής συνέντευξης και περαιτέρω την κατάταξη της αιτούσας μεταξύ των λοιπών υποψηφίων (βλ. σχετ. ΣΤΕ 1222/2003, 1845/2002).

IV. Ενόψει των ανωτέρω, το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ομόφωνα γνωμοδοτεί ότι:

α) Η ακύρωση της ως άνω απόφασης θα περιορισθεί κατ'αρχήν στην αιτιολόγηση της κρίσης του Υ.Σ. περί του αιτήματος εξαιρέσης που υπέβαλε η αιτούσα κατά τη συνεδρίαση της 27ης Μαΐου 2008 του Υ.Σ. και αφορά αποκλειστικά και μόνο στην αιτούσα.

β) Το Υ.Σ. μπορεί να εκφέρει νέα, νόμιμη και αιτιολογημένη κρίση περί του ότι ορθώς δεν έγινε δεκτή η αίτηση εξαίρεσης της αιτούσας και άρα ότι νομίμως μετείχε στην σύνθεση του Συμβουλίου το μέλος που αφορούσε η αίτηση εξαίρεσης.

γ) Για την νέα αυτή κρίση του Υ.Σ. σχετικά με το ζήτημα της εξαίρεσης πρέπει να ληφθούν υπόψη τόσο οι προβαλλόμενοι από την αιτούσα λόγοι όσο και άλλα τυχόν προκύπτοντα στοιχεία που προϋπήρχαν της αρχικής κρίσης του, ενώ δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερα στοιχεία (ως στοιχεία θεωρούνται πραγματικά γεγονότα και όχι ισχυρισμοί που προβάλλονται με μεταγενέστερα υπομνήματα).

δ) Αν το Υ.Σ. αποδεχθεί το στοιχείο της μεροληψίας για το μέλος που αφορά η αίτηση, πρέπει να επαναληφθούν, μόνο για την αιτούσα, οι επόμενες πράξεις της σύνθετης διοικητικής ενέργειας της επιλογής, ήτοι να κληθεί για προφορική συνέντευξη ενώπιον του Υ.Σ., έστω και αν είναι ήδη συνταξιούχος, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο νόμο διαδικασία επιλογής.

ε) Αν η αίτηση εξαίρεσης γίνει αποδεκτή και επαναληφθεί η διαδικασία και η αιτούσα συγκεντρώσει τα ίδια ή λιγότερα μόρια από τον αμέσως προηγούμενο (στον πίνακα κατάταξης κατά φθίνουσα σειρά βαθμολογίας) υποψήφιο Οικονομικό Επιθεωρητή, θα διορθωθεί το πρακτικό αξιολόγησης, χωρίς άλλες περαιτέρω ενέργειες.

Θεωρήθηκε

Αθήνα 14 - 1 - 2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μιχαήλ Απέσσος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Χρήστος Μητκίδης

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.